

מזמור, שירו ליי שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הודיע יי ישועתו, לעיני הגוים גלה צדקתו. זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ, את ישועת אלהינו. הריעו ליי כל הארץ, פצחו ורננו וזמרו. זמרו ליי בכנור, בכנור וקול זמרה. בחצצרות וקול שופר, הריעו לפני המלך יי. ירעם הים ומלאו, תבל וישבי בה. נהרות ימחאו כף, יחד הרים ורננו. לפני יי כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק, ועמים במישורים.

יי מלך ורגזו עמים, ישב כרובים תנוט הארץ. יי בציון גדול, ורם הוא על כל העמים. יודו שמך גדול ונורא, קדוש הוא. ועז מלך משפט אהב, אתה כוננת מי שרים, משפט וצדקה בייעקב אתה עשית. רוממו יי אלהינו, והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא. משה ואהרן בכהניו, ושמואל בקראי שמו, קראים אל יי והוא יענם. בעמוד ענן ידבר אליהם, שמרו עדתיו וחק נתן למו. יי אלהינו, אתה עניתם, אל נשא היית להם, ונקם על עלילותם. רוממו יי אלהינו, והשתחוו להר קדשו, כי קדוש יי אלהינו.

(באו ונצא לקראת פלה, לקראת שבת מלקתא, דחקל תפוחיו קדישו)

(אומרים בעמידה) **מזמור לדוד**, הבו ליי בני אלים, הבו ליי כבוד ועז. הבו ליי כבוד שמו, השתחוו ליי בהדרת קדש. קול יי על המים, אל הכבוד הרעים, יי על מים רבים. קול יי בפח, קול יי בהדר. קול יי שבר ארזים, וישבר יי את ארזי הלבנון. וירקידם כמו עגל, לבנון ושריון כמו בן ראמים. קול יי חצב להבות אש. קול יי יחיל מדבר, יחיל יי מדבר קדש. קול יי יחולל אילות ויחשף יערות, ובהיכלו פלו אמר כבוד. יי למבול ישב, וישב יי מלך לעולם. יי עז לעמו יתן, יי ברחף את עמו בשלום.

אנא, בלח גדלת ימינך, תתיר צרורה קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם. ברכם, טהרם, רחמם, צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש, ברוב טובך, נהל עדתך. יחיד גאה, לעמך פנה, זו כרי קדשתך. שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלמות. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

לכו ורננה ליי, נריעה לצור ישענו נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו. כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים. אשר בידו מחקרי ארץ, ותועפות הרים לו. אשר לו הים והוא עשהו, ויבשת ידיו יצרו. באו נשתחוה ונכרעה, נברכה לפני יי עשנו. כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו, היום אם בקלו תשמעו. אל תקשו לבבכם כמריבה, כיום משה במדבר. אשר נסוני אבותיכם, בחנוני גם ראו פעלי. ארבעים שנה אקוט בדור, ואמר עם תעי לבב הם, והם לא ידעו דרכי. אשר נשבעתני באפי, אם יבאון אל מנוחתי.

שירו ליי שיר חדש, שירו ליי כל הארץ שירו ליי ברכו שמו, בשרו מיום ליום ישועתו. ספרו בגוים כבודו, בכל העמים נפלאותיו. כי גדול יי ומהלל מאד, נורא הוא על כל אלהים. כי כל אלהי העמים אלילים, ויי שמים עשה. הוד והדר לפניו, עז ותפארת במקדשו. הבו ליי משפחות עמים, הבו ליי כבוד ועז. הבו ליי כבוד שמו, שאו מנחה ובאו לחצרותיו. השתחוו ליי בהדרת קדש, חילו מפניו כל הארץ. אמרו בגוים יי מלך, אף תכון תבל בתמוט, ידיו עמים במישורים. ישמחו השמים ותגל הארץ, ירעם הים ומלאו. יעלו שדי וכל אשר בו, אז ורננו כל עצי יער. לפני יי כי בא, כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק, ועמים באמונתו.

יי מלך תגל הארץ, ישמחו איים רבים. ענן וערפל סביביו, צדק ומשפט מכון כסאו. אש לפניו תלך, ותלהט סביב צריו. האירו ברקיו תבל, ראתה ותחל הארץ. הרים כדונג נמסו מלפני יי, מלפני אדון כל הארץ. הגידו השמים צדקו, וראו כל העמים כבודו. יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים, השתחוו לו כל אלהים. שמעה ותשמח ציון, ותגלנה בנות יהודה, למען משפטיך יי. כי אתה יי עליון על כל הארץ, מאד נעלית על כל אלהים. אהבי יי שנאו רע, שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילם. אור זרע לצדיק, ולישרי לב שמחה. שמחו צדיקים ביי, והודו לזכר קדשו.

קבלת שבת

לכה דוּדִי לקראת כלה, פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה. לכה

שְׁמור וְזָכור בְּדַבּוּר אֶחָד, הַשְּׂמִיעֵנוּ אֶל הַמִּיחָד, יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרַת וּלְתַהֲלָה. לכה

לקראת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה, מְרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה, סוֹף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה. לכה

מִקְדָּשׁ מְלֻכָּה עִיר מְלוּכָה, קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה, רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמֶּק הַבְּכָא, וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמָלָה. לכה

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּמֵי, לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַּפְאֵרְתְּךָ עַמִּי, עַל יַד בֶּן יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי, קַרְבָּה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה. לכה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי כִּי בָּא אֲוֶרְךָ קוּמֵי אֲוֶרֶי, עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי, כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ נִגְלָה. לכה

לֹא תִבּוֹשֵׁי וְלֹא תִכְלָמֵי, מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה וּמַה תִּתְהַמֵּי, בְּךָ יַחֲסוּ עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְנְתָה עִיר עַל תַּלְתָּה. לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שְׂאֵסִיד, וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלַעֲיֶד, נִשְׁיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ, כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה. לכה

יְמִין וְשְׂמָאל תִּפְרֹצֵי, וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצֵי, עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי, וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלָה. לכה

בּוֹאֵי בְּשִׁלּוּם עֲטָרַת בְּעֵלָה, גַּם בְּרִנָּה [בִּיּוֹ"ט בְּשִׁמְחָה] וּבְצַהֲלָה, תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה, בּוֹאֵי כְלָה, בּוֹאֵי כְלָה. [בלחש בּוֹאֵי כְלָה שַׁבַּת מִלְּכַתָּא]. לכה

(אוּמְרִים בְּעִמְדָה) מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת טוֹב לְהַדוֹת לֵיךְ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֶיךָ. לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדֶּךָ, וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת. עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי גִבְלֵי, עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׁמְחַתְנִי יְיָ בְּפִעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן. מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ. אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֵת זֹאת. בְּפִרְחֵי רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וְנִצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אָנוֹן, לְהַשְׁמֵדֵם עַד־עַד. וְאֵתָה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ, יְיָ, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ, וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אָנוֹן. וְתִרְסַם כְּרָאִים קַרְנֵי, בִּלְתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעְנוֹן. וְתִבְטַע עֵינֵי בְּשׁוֹרֵי, בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנֵּי. צְדִיק כְּתִמֵּר יִפְרַח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוֹלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ. עוֹד יִנּוּבּוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יִשָּׂר יְיָ, צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ.

(אוּמְרִים בְּעִמְדָה) יְיָ מְלֻכָּה גְאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ יְיָ עַז הַתְּאֲזָר, אֶף תִּכּוֹן תִּבְלֵ בַל תִּמּוֹט. נְכוֹן כְּסֻאָךְ מֵאֵז, מַעוֹלָם אֵתָה. נִשְׂאוּ נְהוֹרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהוֹרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהוֹרוֹת דְּכָתִים. מִקּוֹלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמְרוֹם יְיָ. עַד־תִּיךְ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה קוֹדֶשׁ, יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים.